

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoCsp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120352686
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Čelková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6120352686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej
v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava,
IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 02, IČO: 53 255 739, proti žalovanému W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/X, XXX XX O. nad O., o zaplatenie 15 336,47 eur
s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4Csp/98/2020 - 229 zo dňa 12. januára 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku III., ktorým žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2 834 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 834 eur od 23.03.2019 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 120 eur, ktoré sú splatné vždy do 15. dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva zročný celý dlh, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny úveru vo výške 15 336,47 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10 637,57 eur od 23.03.2019 do zaplatenia. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 uzatvorenej medzi spoločnosťou W. sporiteľňa, a.s., H.: XXXXXXXX a žalobcom bola na žalobcu postúpená pohľadávka voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 28.03.2013 Zmluvu č.5040452565, na základe ktorej banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť a tak postupca dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.02.2018 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 15 336,47 eur, ktorá pozostávala z istiny 10 637,57 eur, úroku vo výške 3 848,14 eur, úroku z omeškania 825,76 eur a poplatkov 25 eur. Žalobca si podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 23.03.2019 t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalovaný uviedol, že si je vedomý existencie záväzku, namietal jeho výšku, a to z dôvodu, že v listine W. W. a.s. vyplýva dlh vo výške 13 070,80 eur a ku dňu postúpenia už pohľadávka predstavovala sumu 15 336,47 eur. Ďalej namietal aj aktívnu legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky, k splateniu

úveru došlo už 19.3.2019 a v tento deň sporiteľňa pohľadávku i odpísala, postúpiť ju však W. W. a.s. mala až dňa 22.3.2019. Spochybnil i spôsob ako si veriteľ započítal všetky splátky úveru pred jeho zosplatením, vždy najskôr na úroky a poplatky a až v poslednom rade na istinu. Taktiež bol názoru, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 28.02.2018 nemohlo účinne dôjsť, pretože veriteľ pokiaľ mu aj zaslal výzvu na zaplatenie pohľadávky s tým, že ku dňu 27.1.2018 zodpovedá sume 3 600,36 eur spolu s upozornením na možnosť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru mohol mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásiť vzhľadom na ust. § 53

ods. 9 Občianskeho zákonníka najneskôr dňa 22.4.2018 a mohol toto právo využiť až do splatnosti nasledujúcej splátky, teda do 21.5.2018. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že nemá dostatok financií na splácanie úveru, nemá žiaden majetok, býva u rodičov, pracuje v V. v V. tretí rok. Úspory nemá žiadne. Spláca ďalší úver vo výške splátky 200 eur mesačne, ktorého zostatok je 8-10000 eur, platí výživné vo výške 200 eur a zarobí cca 700 eur.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že W. sporiteľňa a.s. (ďalej aj ako „banka“) uzatvorila dňa 28.3.2013 so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu

o splátkovom úvere č. 5040452565, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške

12 001 eur dlžníkovi. Účastníci zmluvy sa dohodli na podmienkach úveru: druh úveru: bezúčelový úver, spotrebný úver na čokoľvek, výška úveru: 12 001 eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom: 21 258,16 eur, počet splátok: 120, výška mesačnej splátky: 183,34 eur, poplatok za poistenie úveru: 6,20 eur mesačne, poplatok za správu úveru: 2,99 eur, ročná úroková sadzba 11,90 %. V zmluve sú uvedené aj tieto údaje, RPMN 13,23 %, priemerná hodnota RPMN 13,80 % a termín konečnej splatnosti: 21.4.2023, splátky sú splatné vždy 21.dňa v mesiaci, prvá splátka splatná dňa 21.5.2013. V Čl. I bod 10 si zmluvné strany dohodli oprávnenie veriteľa úver zosplatiť, ak dlžník nespláca riadne a včas. Žalovaný úver čerpal, a to poukázaním finančných prostriedkov na číslo účtu uvedenom v zmluve. Dňa 1.3.2018 vyhotovila banka listinu adresovanú žalovanému, ktorú dňa 5.3.2018 odoslala na adresu žalovaného uvedenú v zmluve, ktorou listinou žalovanému oznámila vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky č. 5040452565 ku dňu 28.2.2018 a vyzvala ho k úhrade celkom sumy vo výške 13 070,80 eur do 15 dní. Listom zo dňa 27.1.2018, ktorý banka dňa 5.2.2018 odoslala na adresu žalovaného uvedenú v zmluve banka oznámila žalovanému, že je ku dňu 27.1.2018 v omeškaní so splácaním pohľadávky zo zmluvy o úver č. 5040452565 vo výške 3 600,36 eur. V tomto liste je uvedené, aby pohľadávku zo zmluvy uhradil žalovaný do 15 dní, zároveň bol žalovaný upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Listom zo dňa 30.3.2019 banka oznámila žalovanému, že dňa 22.3.2019 pohľadávku zo zmluvy č. 5040452565 postúpila žalobcovi. Dňa 30.3.2019 uzatvorila banka ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0216/2019/CE, predmetom ktorej okrem iného (vyplýva z prílohy č.1) bolo aj postúpenie pohľadávky banky z vyššie uvedeného úveru na základ zmluvy zo dňa 28.3.2013 v sume zostatku pohľadávky s príslušenstvom celkom v sume 15 336,47 eur. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že čase od 21.5.2013 do 19.9.2016 žalovaný banke celkom uhradil 6 567,69 eur.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba voči žalovanému je čiastočne nedôvodná. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom, resp. právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 28.3.2013 má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, v postavení dlžníka. Zmluva neobsahuje správne údaje podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa musia uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ uhradiť je v zmluve uvedená ako suma 21 258,16 eur, pričom z údajov platných v čase zmluvy je zrejmé, že táto suma je pri dohodnutej výške mesačnej splátky 183,34 eur, výške poplatku za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne, výške mesačného poplatku za poistenie vo výške 6,20 eur a počte mesačných plnení 120 (splátok) nesprávne uvedená, správne má byť vo výške 23 103,60 eur (t.j. ako $120 \times (183,34 + 6,20 + 2,99)$). Zo znenia zmluvy je zrejmé, že v zmluve sa nachádza predformulovaný text o poistení úveru, avšak zmluva resp. návrh zmluvy vôbec nepredpokladá odmietnutie poistenia ako takého.

I v žalobcom predloženej listine Štandardné európske informácie k zmluve o splátkovom úvere sa poplatok za poistenie k úveru považuje za súvisiace náklady, náklady vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ tvoril mesačný poplatok za poistenie úveru súvisiaci náklad a takisto aj mesačný poplatok za správu úveru, poplatok za poistenie (vo výške 6,20 eur mesačne) a poplatok za správu úveru (vo výške 2,99 eur mesačne) mal byť nevyhnutne zahrnutý pre účely výpočtu celkovej čiastky spojených s úverom (§ 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

Vychádzajúc z výšky celkovej čiastky úveru a výšky RPMN uvedenej v zmluve vyplýva, že suma poplatku za poistenie úveru a poplatku za správu úveru na dobu 120 mesiacov do nákladov zahrnutá nebola, a celková čiastka úveru (a tým aj výška RPMN) bola vypočítaná nesprávne. S poukazom na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v úverovej zmluve je obligatórny údaj nesprávny, je v neprospech spotrebiteľa, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume „preplatenia“ úveru, čo spôsobuje, že veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky.

5. Z tvrdení žalobcu, ktoré neboli zo strany žalovaného riadne a hodnoverne popreté, z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný potom ako mu boli na základe zmluvy zo dňa 28.3.2013 poskytnuté finančné prostriedky vo výške 12 001 eur porušil svoje zmluvné povinnosti zo zmluvy, pretože poskytnutý spotrebiteľský úver riadne a včas nesplácal, dostal sa do omeškania. Veriteľovi W. sporiteľňa, a.s. uhradil len sumu 6 567,69 eur, v období od 21.5.2013 do 19.9.2016 splátkami v rôznych výškach, z ktorého dôvodu listom zo dňa 28.2.2018 W. sporiteľňa, a.s. úver predčasne zosplatnila, ktorú skutočnosť žalovanému písomne oznámila, listom zo dňa 1.3.2018, v ktorom žalovaného súčasne vyzvala na úhradu celého dlhu. Táto písomnosť bola vzhľadom na bod 10.3 všeobecných obchodných podmienok doručená žalovanému na tretí deň po jej odoslaní. Predtým, listom zo dňa 27.1.2018 banka oznámila žalovanému, že k tomuto dňu je žalovaný so splátkami vo výške 3 600,36 eur v omeškaní, súčasne ho vyzvala na úhradu v lehote 15 dní od doručenia a zároveň ho upozornila, že je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný nepreukázal, že si svoju povinnosť voči žalobcovi, resp. právnomu predchodcovi splnil, a preto by žalobcovi patril nárok na zostatok nesplateného úveru (bez akýchkoľvek úrokov a poplatku vo výške 5 433,31 eur (12 001 mínus 6 567,69 eur úhrady žalovaného). Pohľadávku z tejto zmluvy nadobudol žalobca a to na základe zmluvy o postúpení zo dňa 22.3.2019.

6. Zmluva uzatvorená medzi predchodcom žalobcu, W. sporiteľňa, a.s. a žalovaným zo dňa 28.3.2013 má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním úveru uspokojoval svoje osobné potreby a predchodca žalobcu vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola pripravená vopred na formulári vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Súd prvej inštancie na posúdenie daného záväzkového vzťahu z úveru aplikoval okrem ustanovení Obchodného zákonníka upravujúcich úver (§ 497 a nasl.) aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca sa domáhal zaplatenia zostatku úveru v dôsledku jeho zosplatnenia. Aj keď žalovaný namietal, že predchodca žalobcu nebol dňa 28.2.2018 oprávnený úver zosplatniť, žalovaný preukázateľne prestal úver splácať dňa 21.9.2016 (od splatnosti splátky splatnej v tento deň už veriteľovi žiadnu sumu nepreukázal), neuhradil splátku ani jej časť a neuhradil ani žiadnu z nasledujúcich splatných splátok, na ktorú skutočnosť žalobca resp. predchodca žalobcu žalovaného dňa 27.1.2018 písomne upozornil, s účinkami doručenia dňa 8.2.2018. Súčasne ho vyzval v lehote 15 dní na úhradu omeškaných splátok, pretože tieto omeškané splátky, s ktorými bol už aj viac ako tri mesiace v omeškaní neuhradil a v súlade s ust. § 53 ods. 9 a 565 Občianskeho zákonníka úver zosplatnil. Právny predchodca žalobcu v samotnej listine o zosplatnení neuviedol, pre ktorú splátku úver zosplatnil, avšak keď k zosplatneniu pristúpil listom zo dňa 1.3.2018, mohol tak urobiť len pre splátku splatnú k 21.11.2017 (pretože práve s touto splátkou bol tri mesiace v omeškaní v čase keď veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti) a preto je názor žalovaného, že vyhlásiť predčasnú splatnosť mohol najskôr až dňa 22.4.2018 nesprávny. Je v tejto súvislosti irelevantné tvrdenie samotného žalobcu, pre ktorú splátku mal právny predchodca žalobcu úver zosplatniť, pretože toto jeho tvrdenie hodnoverne žalobca nepreukázal práve z dôvodu absencie údajov o mesačnej splátke, pre ktorú úver zosplatnil v samotnom vyhlásení o mimoriadnej splatnosti, ktoré učinil predchodca žalobcu.

7. Žalovaný namietal aj aktívnu legitímáciu žalobcu. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t.j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Z vykonaného dokazovania vyplýva, že W. sporiteľňa a.s. na žalobcu postúpila pohľadávku z tohto spotrebiteľského úveru na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 22.3.2019 (v znení

jej prílohy) až potom ako uplynula zákonom určená 90 dňová lehota. Uvedené vyplýva z listiny banky zo dňa 1.3.2018

a z dokladu o doručení, resp. odoslani tejto výzvy žalovanému - písomnej výzvy banky na splnenie dlhu, výzvy už zo dňa 1.3.2018. Splnenie podmienky pre postúpenie pohľadávky banky dňa 22.3.2019 na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, podľa zákona o bankách žalobca v spore preukázal, a tak preukázal aj svoju aktívnu legitimáciu v spore.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok má spotrebiteľský charakter, súd prvej inštancie v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka prihliadol na premlčanie nároku z úradnej povinnosti bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával, pričom z dôvodu spotrebiteľského charakteru predmetného konania sa posudzuje lehota na premlčanie podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročná, pričom podľa § 103 Občianskeho zákonníka platí, že ak bolo dohodnuté plnenie

v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (resp. 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú sa toto právo využíva.

V spore bolo preukázané, že medzi účastníkmi zmluvy zo dňa 28.3.2013 bolo dohodnuté plnenie (vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov) v splátkach a v prípade neuhradenia dohodnutej splátky riadne a včas bol právny predchodca žalobcu oprávnený požadovať predčasné splatenie celej istiny vrátane príslušenstva. Zo všetkých rozhodných skutočností je zrejmé, že k zosplateniu úveru listom došlo zo dňa 1.3.2018 (pretože veriteľ mohol zospaltniť dňa 1.3.2018) pre nezaplatenie splátky splatnej 21.11.2017. Právny predchodca žalobcu v úkone predčasného zosplatenia dlhu zo dňa 1.3.2018 sám presne neidentifikoval omeškanú splátku úveru, pre ktorú vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru. Ak by to urobil, počiatok plynutia premlčacej doby práva na zaplatenie zosplateného dlhu by sa počítal od splatnosti takto veriteľom uvedenej splátky dlhu. Ak však veriteľ sám vo vyhlásení predčasnej splatnosti dlhu neurčil, pre ktorú omeškanú splátku dlhu vyhlasuje predčasnú splatnosť, je dôvodné počítať počiatok premlčania práva na zaplatenie zosplateného dlhu od splatnosti tej omeškanej splátky dlhu, ktorej termín splatnosti je najbližší ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu za dodržania lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Takýto postup vychádza z prezumpcie platnosti právneho úkonu predčasného zosplatenia dlhu a zároveň plne rešpektuje práva veriteľa, keď premlčaciu dobu počíta od splatnosti najneskôr splatnej splátky dlhu pred vyhlásením predčasnej splatnosti (za dodržania lehôt podľa § 53

ods. 9 Občianskeho zákonníka). S ohľadom na preukázané omeškania žalovaného od splátok splatných po 19.9.2016, úkony právneho predchodcu žalobcu (výzva právneho predchodcu žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zo dňa 27.1.2018, zosplatenie dlhu zo dňa 01.3.2018), išlo o omeškanú splátku najbližšie splatnú k termínu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pre ktorú mohol právny predchodca žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru za dodržania lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (3 mesiace od omeškania so zaplatením splátky a 15 dní po upozornení na uplatnenie práva na zosplatenie dlhu).

V danej veci tak počiatok plynutia premlčacej doby pre zostatok dlhu nastal od splátky splatnej dňa 21.11.2017. Týmto dňom vzhľadom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť premlčacia doba pre právo na zaplatenie zosplateného dlhu (právo na zročný celý dlh) a uplynula by dňa 21.11.2020. Jednotlivé splátky boli podľa zmluvy splatné vždy

k 21. dňu v mesiaci. Podľa predloženej listiny o prehľade uhradených splátok a listine splátkový kalendár, ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný plnil (§ 566 Občianskeho zákonníka) splátky vo výške 6 567,69 eur, ktorých splatnosť nastala dňom od 21.5.2013 do 21.3.2016 a časť splátky splatnej dňa 21.4.2016 (6 567,69 eur celé plnenie delené 183,34 eur mesačná splátka sa rovná 35,8

t.j. plnil 36 splatných mesačných splátok, pričom prvá bola splatná dňa 21.5.2013), ostatné splátky, ktorých splatnosť nastala vždy k 21. dňu v mesiaci už neuhradil, nasledujúcim dňom sa dostal žalovaný do omeškania a žalobcovi vzniklo právo domáhať sa jej splnenia. Jeho právo (na úhradu splátky každej vo výške 183,34 eur) uplynulo, premlčalo sa pri 14 splátkach splatných od 21.5.2016 do 21.6.2017 a zostatku splátky splatnej dňa 21.4.2016 (pri splátke splatnej dňa 21.7.2017 vzhľadom na ust. § 3 zákona č. 62/2020 Z.z. v čase od 25.3.2020 do 30.4.2020 neplynulo k premlčaniu nedošlo). Žalobca podal žalobu až 30.7.2020 a preto žalobcom uplatnený nárok v tejto časti, o zaplatenie 2 599,31 eur a nárok na úroky

z omeškania z tejto sumy ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie túto časť žalovaného nároku pre premlčanie zamietol. Úver sa považuje podľa súdu prvej inštancie za bezúročný a bez poplatkov, ktorého časť je premlčaná, žalobcovi vznikol len nárok na zaplatenie sumy 2 834 eur (ako 12 001 eur mínus 6 567,69 eur uhradené splátky a mínus 2 599,31 eur premlčané splátky).

9. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo žalobcovi právo popri priznanej istine zostatku úveru vo výške 2 834 eur i právo na úhradu úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne

z neuhradenej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po dni ako nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení, t.j. od 23.3.2019. Nakoľko uvedený vzťah medzi účastníkmi zmluvy bol posúdený ako občianskoprávny vzťah, i dojednania ohľadne úroku z omeškania sa musia spravovať občianskoprávnymi ustanoveniami, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v čase uzatvorenia právneho úkonu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v čase keď sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku - zosplatneného úveru predstavovala výšku 0,00 % a preto výška úroku z omeškania je 5,00 % ročne. Súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania v uplatnenej výške

5 % z priznanej istiny (zostatku nesplatenej, nepremlčanej istiny úveru vo výške 2 834 eur) od uplatneného dňa t.j. od 23.3.2019, ktorý deň preukázateľne nepredchádza dňu omeškania žalovaného s celým dlhom, na plnenie ktorého bol vyzvaný už listom zo dňa 1.3.2018, doručovaným na adresu žalovaného prostredníctvom poštového podniku dňa 5.2.2018 a vo zvyšnej časti uplatneného nárok na úrok z omeškania (žalobca si uplatnil úrok z omeškania z vyššej sumy) žalobu zamietol .

10. Lehotu na plnenie určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP. Vzhľadom na okolnosť, že ide o spotrebiteľský spor, súd prvej inštancie nebol viazaný len návrhmi na vykonanie dokazovania, ktoré navrhnú strany sporu. Žalovaného príjem zo zamestnania a jeho majetkové pomery, s prihliadnutím i na skutočnosť, že má i vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, mu neumožňujú uhradiť priznané peňažné plnenie v tejto lehote umožnil žalovanému zaplatiť plnenie v dlhšej lehote, a to vo forme mesačných splátok vo výške

120 eur. Súd prvej inštancie je názoru, že tak nebudú ohrozené ani oprávnené záujmy žalobcu, keďže v prípade plnenia žalovaným riadne a včas dlh žalobcu bude splnený do cca dvoch rokov a ak žalovaný bude v omeškaní čo i len s jednou splátkou, žalobca môže od neho požadovať celé priznané plnenie.

11. O nároku na náhradu trov rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný v časti

o zaplatenie 2 834 eur s príslušenstvom (čo predstavuje 18,48 %) a v časti o zaplatenie 12 502,47 eur bol úspešný žalovaný (v časti v ktorej bola žaloba zamietnutá, čo predstavuje 81,52 %) a preto by žalovanému patril nárok na náhradu trov konania, nárok na náhradu trov konania si neuplatnil. Súd prvej inštancie mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

12. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal v zákonnej lehote odvolanie v zmysle § 365 CSP v časti, v ktorej súd čiastočne zamietol žalobu o zaplatenie sumy vo výške 9 903,16 eur s prísl. (výrok II.) z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí zastal názor, že zmluva o splátkovom úvere č. 5040452565 o dňa 28.3.2013 (ďalej aj ako „Zmluva“) síce obsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale podľa názoru okresného súdu táto čiastka nie je uvedená v správnej výške, v dôsledku čoho dospel súd prvej inštancie

k záveru, že Zmluva neobsahuje náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ - a to konkrétne celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Podľa žalobcu zmluva obsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Podľa časti I. čl. 1 bodu 1 Zmluvy predstavuje výška splátky sumu vo výške 183,34 eur mesačne k 21. dňu

v kalendárnom mesiaci. Podľa časti I. čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje počet splátok 120 od 21.5.2013. Podľa časti I. čl. I bodu 1 Zmluvy nastáva konečná splatnosť úveru dňa 21.4.2023. Podľa časti I. čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje celková čiastka spojená s úverom sumu vo výške 21 258,16 eur. Zároveň podľa časti I. čl. III bodu 3 Zmluvy žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami, Sadzobníkom

a podmienkami určenými zverejnením, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. Podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok W. sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov

a Povoľených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej len „Úverové podmienky“): „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky.“ Celková výška spotrebiteľského úveru predstavuje sumu vo výške 12 001,00 eur, ktorá bola žalovanému poskytnutá. Celkové náklady žalovaného spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 21 258,16 eur, ktoré pozostávajú z nákladov spotrebiteľa v zmysle §2 písm. g) ZoSÚ, a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov. Výpočet celkovej čiastky, ktorú musí žalovaný zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru použitý súdom, považuje žalobca za svojvoľný, nakoľko nezohľadňuje výšku poslednej splátky

v sume zostatku pohľadávky podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok. Posledná splátka úveru je v súlade s bodom 5.5.3. Úverových podmienok tvorená zostatkom Pohľadávky Banky. Vzhľadom k uvedenému predstavovala výška poslednej splátky sumu 178,50 eur. Pri celkovej sume spojenej s úverom je s ohľadom na výšku poslednej splátky potrebné postupovať nasledovne:

- suma splátky bez poistenia predstavuje sumu vo výške 177,14 eur

$119 \times 177,14 \text{ eur (splátky splatné od 21.5.2013 do 21.3.2023)} + 1 \times 178,50 \text{ eur (splátka splatná 21.4.2023)}$ podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok) t. j. spolu: 21 079,66 eur

$+ 178,50 \text{ eur} = 21 258,16 \text{ eur.}$

Poplatok za poistenie je vyňatý zo zahrnutia do celkových nákladov spotrebiteľa, nakoľko žalovaný nemusel uzavrieť túto doplnkovú službu, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok, t.j. ide o fakultatívne dojednanie, ktoré nebolo podmienkou pre poskytnutie úveru. Žalovanému by bol uvedený úver poskytnutý aj v takom prípade, ak by nemal záujem o doplnkovú službu - poistenie úveru. V zmluve je podľa názoru žalobcu správne (v súlade so ZoSÚ) uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ titulom úveru zaplatiť. Z uvedeného dôvodu podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Do pozornosti dal v tejto súvislosti žalobca uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6CoCsp/56/2021 z 31.1.2022. Ďalej žalobca príkladmo poukázal na rozsudok Krajského súdu Nitra, sp. zn. 6Co/121/2018 z 28.11.2018, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43Co/41/2018 z 28.3.2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.2.2020, sp. zn. 3Co/232/2019. V súvislosti s názorom súdu prvej inštancie, že suma poplatku za poistenie úveru a poplatku za správu úveru na dobu 120 mesiacov do nákladov zahrnutá nebola, žalobca poukázal na to, že samotná RPMN je zákonom presne definovaná

(§ 19 ZoSÚ), pričom rovnako je definovaný aj spôsob jej výpočtu. Súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu nepostupoval pri posudzovaní náležitostí ZoSÚ podľa vzorca uvedeného

v prílohe č. 2 ZoSÚ. Úver mal žalovaný splácať formou 120. pravidelných mesačných splátok so splatnosťou vždy k 21. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 21.5.2013. Výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu vo výške 177,14 eur.

V zmysle bodu 5.5.3. OP „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky banky“, vzhľadom k uvedenému predstavovala výška poslednej splátky sumu 178,50 eur.

$(12\ 001,00 \text{ eur} = (177,14 \text{ eur})/((1+i)^{54/365}) + (177,14 \text{ eur})/((1+i)^{85/365}) + (177,14 \text{ eur})/((1+i)^{115/365}) + (177,14 \text{ eur})/((1+i)^{146/365}) + \dots + 178,50/((1+i)^{3676/365})$ $i = 0,132358807$. Ročná percentuálna miera nákladov tak predstavuje 13,23 % (pri presnosti na dve desiatinné miesta), t.j. hodnota, ktorá bola ako RPMN uvedená v zmluve. Žalobca v súlade s vyššie uvedeným považuje výpočet celkových nákladov aj RPMN za správny a zákonný a úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvoru Európskej únie z 09.11.2016 vo veci C 42/15. Aplikácia sankcie bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru sa za uvedeného skutkového stavu javí vo vzťahu k veriteľovi ako neprimerane prísna. Cieľom ustanovenia ust. § 9 ZoSÚ je poskytnutie dostatočného množstva informácií spotrebiteľovi v rámci uzatváraných zmluvných vzťahov s dodávateľom týkajúcich sa podmienok úveru, nákladov a záväzkov, ktoré z neho vyplývajú. Žalobca rešpektuje záver súdu prvej inštancie v časti premlčania, avšak v žiadnom prípade sa nestotožňuje

s odôvodnením, v zmysle ktorého konajúci súd považoval úver za bezúročný a bezpoplatkový. Žalobca navrhol odvolaciemu súdu v napadnutej časti rozsudok zmeniť a žalobe žalobcu v časti o zaplatenie 9 903,16 eur s príslušenstvom vyhovieť a priznať žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný (postup podľa § 373 ods. 3 CSP) a uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie navrhuje v odvolaní napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť z dôvodov uvádzaných v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa žalovaný stotožnil. Z údajov v zmluve bezpečne vyplýva, že bol povinný mesačne na spotrebiteľský úver, ktorý žalovaný čerpal u právneho predchodcu žalobcu W. sporiteľni, a.s. splácať sumu 183,34 eur na istinu a úroky z úveru, sumu 2,99 eur z titulu poplatku za správu úveru a sumu 6,20 eur z titulu poplatku za poistenie úveru a celková suma za 120 takýchto splátok zodpovedá čiastke 23 103,60 eur a nie čiastke 21 258,16 eur, ako je uvedené v zmluve. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že poistenie k úveru ako fakultatívne dojednanie mal možnosť odmietnuť, keďže návrh zmluvy vôbec nepredpokladal možnosť odmietnutia v časti poistenia. V podanom odvolaní žalobca argumentuje, že suma mesačnej splátky predstavovala bez poistného 177,14 eur, čo pri 119 splátkach v tejto výške a pri poslednej 120. splátke vo výške 178,50 eur celkom zodpovedalo sume 21 258,16 eur ako je správne v úverovej zmluve uvedené. Táto argumentácia žalobcu je však zjavne nesprávna, keďže v odvolaní účelovo odpočítava mesačný poplatok za postenie od mesačnej splátky 183,34 eur, hoci podľa úverovej zmluvy bol tento poplatok dohodnutý ako samostatná platba popri splátke istiny úveru a úrokov vo výške 183,34 eur. Preto aj v prípade, ak by bolo pri výpočte celkovej sumy, ktorú bol žalovaný podľa zmluvy povinný na úver zaplatiť odhladiť od poplatku za poistenie, nie je celková suma úveru (a tým aj výška RPMN) uvedená v zmluve správne, pričom ide o nesprávnosť vo vzťahu k obligatórnemu údaju v zmluve a ide o nesprávnosť v neprospech spotrebiteľa. Z dôvodu takéhoto pre spotrebiteľa klamlivého údaja, je preto potrebné úver pokladať za bezúročný a bezpoplatkový, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie. Trovy konania pre prípad potvrdenia rozsudku proti žalobcovi si žalovaný neuplatnil z dôvodu, že mu žiadne nevznikli.

14. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril (postup podľa § 374 ods. 1 CSP) tak, že trvá na svojom odvolaní.

15. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

16. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

17. V odvolacom konaní preskúmal odvolací súd vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP, a dospel k záveru, že napadnutý výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie čo do veci samej a výrok III. čo do nároku na náhradu trov konania rozsudku súdu prvej inštancie, je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. V odvolacom konaní nezistil dôvody na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP alebo podľa § 389 ods. 1 CSP. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil vo veci rozsudok.

18. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok.

Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Žalovaný v odvolaní namietal hlavne nesprávne posúdenie uzavretej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako zmluvy bezúročnej a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o zmluvný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prvej inštancie správne skúmal, či uzavretá zmluva o úvere spĺňa obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a správne dospel k záveru, že zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými, neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom. V zmluve je uvedená výška celkovej sumy úveru 21 258,16 eur, avšak 120 splátok po 192,53 eur (183,34+6,20+2,99) predstavuje sumu 23 103,60 eur. V súvislosti s takto nesprávne uvedenou celkovou čiastkou spojenou s úverom je potom nesprávne uvedená aj RPMN v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ sa v bode 5.5.3. obchodných podmienok uvádza, že výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, je toto ustanovenie neurčité a takto formulovaná zmluvná podmienka umožňuje banke určiť výšku poslednej splátky prakticky ľubovoľne. Pokiaľ posledná, t.j. 120. splátka úveru mala mať odlišnú výšku ako ostatné splátky, táto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu mala byť určitým spôsobom (konkrétnou výškou) uvedená priamo v zmluve - v jej základných podmienkach, nakoľko ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. (výška splátky). Táto skutočnosť pritom má vplyv na výpočet sumy celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ako aj výšku RPMN. Od spotrebiteľa nemožno požadovať, aby základné údaje, resp. obligatórne náležitosti zmluvy hľadal okrem zmluvy aj v rozsiahlych, niekoľkostranových všeobecných podmienkach a obchodných podmienkach.

20. Náklady na poistenie nie sú súčasťou celkových nákladov podľa § 2 písm. g/ zákona č. 120/2010 Z.z. vtedy, ak uzavretím poistného nebolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru, alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok, pričom tak povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno preukázania takéhoto stavu, ktorý poplatok za poistenie diskvalifikuje z jeho zahrnutia do celkových nákladov, neovplyvňujú aj správnosť údajov o RPMN jednoznačne zaťažuje dodávateľa, rozhodne nie spotrebiteľa. V posudzovanej veci dohoda o poistení nie je koncipovaná samostatne, ale je zvolená taká formulárová konštrukcia zmluvy, do obsahu ktorej je kompilovaná aj dohoda o poistení pri navrhovaných ostatných podmienkach úveru, pričom zmluva neobsahuje žiadne ustanovenie formulované spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosť o tom, že úver za navrhovaných a poskytnutých podmienok, by bol žalovanému poskytnutý aj v prípade, ak by dohodu o poistení, ktorá je súčasťou zmluvy bol odmietol.

21. Pokiaľ teda odlišná výška poslednej splátky priamo v zmluve o úvere uvedená nie je, súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že všetky splátky sú vo výške 183,34 eur + 6,20 eur + 2,99 eur. V zmluve je teda uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom a zároveň je aj RPMN uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Pre tento nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú zmluvu podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročnú a bez poplatkov. Akýkoľvek rozdiel v neprospech spotrebiteľa je spôsobilý ovplyvniť správanie spotrebiteľa, a teda je dôvodom na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

22. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Žalovanému žiadne trovy nevznikli a preto súd prvej inštancie správne rozhodol, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

23. Odvolací súd uvádza, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku o veci samej. Rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu. Za aplikácie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Práve z titulu aplikácie § 387

ods. 2 CSP nie je žiaduce, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie a s ktorými sa stotožňuje.

24. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a III. podľa § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli. Odvolací súd preto žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).